

VERSLÁB • VERSLÁB • VERSLÁB • VERSLÁB

Turczi István AZOKRA GONDOLOK

Azokra gondolok

akik lépcsőházak sivar homályába rejtekezve

kitartóan sodorják a soron következő cigarettát

baljóslatú idegen hangokra felkapják fejüket

összerándulnak megdermednek mint a hűtőbe tett

harangvirág

bűntudatuk értetlenül

éhesen kószál folyosók imbolygó fényei közt

maguknak kuporgatják az eltulajdonított percekét

a fekhelyül kiszemelt üres biciklitárolót

a meleget a meleget

s arcuk végül

mégis gyanútlanul belebukik a liftaknába

Azokra gondolok akik után nem marad

mosoly se tévéinterjú se virágcsokor

csak a magány végtelenített szalagjai

igazolt peron-szabadság és jeltelen madárvonulás

Azokra gondolok akik üvölnének

mikor halántékukhoz négyfelől tapad a csend

akik simogatni is tudnának memnének szeretni

érdek nélkül oldottan s néha szerelmesen

akiknek nincsen kályhájuk ágyuk kutyájuk

kicsi fehér vagy nagy fekete esetleg foltos

és billenős fülű olyan mindegy végtére is

tartozni valakihez annyi mint tartozni magunknak

egy soha vissza nem térő pillanattal ha már

nem futja többre ha már reménytelen

Azokra gondolok akik verseket olvasnak

elmeszesedett sajtuszagú estéken

szavak feketeseregével masírozva

olvassák versemet

de kevesen is vannak istenem

A ROVATOT SZERKESZTI: KIRSCHNER PÉTER

ÖKÖRDÜLŐ – BATTHYÁNY ERDŐ – STADTWALD – VÁROSERDŐ – LIZSÉ

Hidvégi Violetta

A címben idézett nevek – amint azt a Liget lexikonból tudhatjuk – mind Európa első tervezett közparkját, a Városligetet jelölik, ahol a 18. század közepén még állatokat legeltettek. Az 1780-as években megindult a fatelepítés, majd lassan kezdetét vette a terület pihenőhelyé alakítása. Gróf Batthyány József hercegprímás mérnöke, Witsch Rudolf a maláriát terjesztő mocsarak lecsapolásával két szigetet hozott létre. A munkának új lendületet adott József nádor, aki 1813-ban pályázatot írt ki a város tulajdonában lévő térség átgondolt szabályozására. Bár a nyertes Heinrich Nebbien grandiózus elképzelése anyagi okok miatt a maga teljességében nem valósult meg, máig ott a keze nyoma, elgondolása a park egynémely részletében, amely hol kisebbet, hol nagyobbat lépve, esetleg ugorva változott az egyes korok igényei szerint.